

[Justitsministeren.]

fæller, der gaar det ikke uden videre at gaa sin Vej. Jeg vil bede det ærede Medlem overveje Konsekvenserne af sine Udtalelser; de vilde blive frygtelige.

Det ærede Medlem Hr. Hækkerup indledede her en stor Diskussion, som vi med Rette kunde vente, vedrørende Spørgsmaalet: Bevilling, fri Næring eller kommunal Drift. At det ærede Medlem Hr. Hækkerup ikke føler sig overbevist af alle de Argumenter, jeg kommer med i den ene eller den anden Retning, men derimod følte sig tiltalt af, hvad jeg sagde om kommunal Drift, vil ikke forbavse, thi det ærede Medlem og jeg har ogsaa ved den forrige Fremsettelse af Lovforslaget indgaaende diskuteret dette Spørgsmaal, og jeg forstaaer godt, hvad der kan tale for det ene, og hvad der kan tale for det andet, og jeg synes i Virkeligheden, det er et overmaade vanskeligt Spørgsmaal at afgøre. Jeg tror imidlertid, det ærede Medlem tager fuldstændig fejl, naar han paaberaaber sig Norge til Fordel for den kommunale Drift, thi efter de Erfaringer, man har gjort, vil jeg snarere tro, at Udviklingen i Norge vil gaa i Retning af det System, vi har her, end omvendt.

Det ærede Medlem kom endvidere ind paa, at naar jeg fremsatte dette Lovforslag i sidste Samling, skyldtes det udelukkende Revisionspaabudet i den gældende Lov. Ja, det er for saa vidt rigtigt, som det, hvis der ikke havde været noget Revisionspaabud, neppe var kommet før i denne Samling, fordi der i forrige Samling fremkom saa mange nye Forslag, saaledes at Fremsettelsen trak langt ud over den Tid, hvor jeg ellers vilde have fremsat det. Men jeg var altsaa nødt til at fremsætte det paa Grund af Revisionsbestemmelsen, og jeg trøstede mig med, at det var meget godt, at det blev bekendt for Offentligheden, inden vi kom til den endelige Diskussion, saaledes at vi kunde se den Kritik, der blev rejst imod det. Det ærede Medlem har ikke Ret til at sige — han sagde det nu heller ikke direkte —, at hvis denne Revisionsbestemmelse ikke havde været, var Lovforslaget aldrig kommet, thi Lovforslaget vilde i hvert Tilfælde være kommet, og derfor maa jeg altsaa haabe, at det ærede Medlems Udtalelser i alt Fald med lidt god Villie kan forstaaes saaledes, som jeg her har givet Udtryk for.

Det ærede Medlem overraskede mig ved at citere en Avis, som han oven i Købet sagde, at han ikke kendte noget til, og dette Citat skulde være Bevis for forskellige uhygelige Ting, der var sket. Jeg maa dertil

sige, at det er altid farligt at henvise til Avisreferater; det ærede Medlem ved jo lige saa godt som jeg, at de meget ofte er forkerte — for at bruge et mildt Udtryk —, og jeg synes navnlig, det er uheldigt at citere dem, naar de oven i Købet er fra en Avis, som man ikke kender noget til.

Med Hensyn til det, det ærede Medlem sagde om, at Bestyrelsen for „Borgernes Hus“ har været hos mig og faaet Tilsagn, maa jeg sige, at det er jo altid vanskeligt at benægte noget saa abstrakt, men ikke desto mindre kan jeg gøre det i dette Tilfælde. Jeg kan nemlig for det første sige, at jeg tror ikke, der har været nogen hos mig og bedt om Biografteaterbevilling i de to sidste Aar, uden at de er gaaet sønderknust bort, et saadant Svar har de faaet. Men for det andet vilde jeg i dette Tilfælde have kunnet huske det, for det skulde altsaa være det ærede Medlem af Landstinget Hr. Godskesen og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven, der havde været oppe og bedt om en Biografteaterbevilling. Det vilde jeg selvfølgelig have husket. Men ingen af disse Herrer har været der og bedt om det; saa jeg maa derfor paa det kraftigste benægte Rigtigheden af det, der staaer i den Avis om „Borgernes Hus“.

Jeg kunde tænke mig, at det ærede Medlem var kommet til at ramme noget ved Siden af. Jeg antager, at han sigtede til „Barnets Hus“, der har faaet Tilsagn om en Bevilling. Hvis det er rigtigt, skal jeg konferere med den foregaaende Justitsminister om, hvorfor han har givet „Barnets Hus“ dette Tilsagn. Jeg vil kun sige saa meget, at siden jeg er traadt til, har „Barnets Hus“ været hos mig og bedt mig, om jeg vilde fortsætte med det Løfte, som er givet af den tidligere Justitsminister; og dertil sagde jeg selvfølgelig ja. For naar der er givet et Løfte af en Justitsminister, maa den følgende i saadanne Forhold ogsaa følge efter. „Barnets Hus“ havde nemlig tidligere faaet en Bevilling, og saa var der Tale om at overflytte den til en anden. Det er det eneste Tilfælde, jeg kan tænke mig. Jeg benægter, at Landstingsmand Godskesen, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og det ærede Medlem C. J. F. Sven har været hos mig om en Biografteaterbevilling. Jeg antager for Resten, at jeg vil faa Tilslutning af de nævnte Herrer.

Der omtales et andet Tilfælde, som ogsaa det ærede Medlem Fru Elna Munch var inde paa. Det var en Bevillingshaver — Benjamin Christensen tror jeg, det var —,